

Sygn. akt V KK 292/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk (przewodniczący)
SSN Zbigniew Puskarski (sprawozdawca)
SSN Paweł Wiliński

Protokolant Ewa Oziębła

w sprawie S.R.

skazanego z art. 209 §1 a k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 25 lipca 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w O.

z dnia 19 lutego 2019 r., sygn. akt II K [...],

**uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. zawarte w pkt. 3
orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności i w tym
zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w O.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O. wyrokiem z dnia 19 lutego 2019 r., sygn. akt II K [...],
uznał S.R. za winnego tego, że:

- w okresie od września 2014 r. do listopada 2015 r. w D. i Ł. uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz A. i M. rodzeństwa R.,

określonego co do wysokości prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 29 października 2007 r., sygn. akt III RC [...], w związku z czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, czym naraził małoletnich na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. przestępstwa z art. 209 § 1a k.k., za które wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 1. wyroku),

- w okresie od marca 2017 r. do września 2018 r. w P. uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz M.R., określonego co do wysokości prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 29 października 2007 r., sygn. akt III RC [...] /07, w związku z czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, czym naraził małoletnią na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. przestępstwa z art. 209 § 1a k.k., za które wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 2. wyroku).

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu karę łączną 11 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 3. wyroku). Orzekając w przedmiocie kosztów procesu, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 27 lutego 2019 r.

Obecnie kasację od powyższego wyroku wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył wyrok na korzyść skazanego S.R., w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności, wymierzonej w pkt 3. wyroku. Zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku, naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k. polegające na orzeczeniu w pkt 3. wyroku w stosunku do S.R., w wyniku połączenia kary jednostkowej 5 miesięcy pozbawienia wolności, wymierzonej za czyn przypisany w pkt 1. wyroku oraz kary jednostkowej 5 miesięcy pozbawienia wolności, wymierzonej za czyn przypisany w pkt 2. wyroku, kary łącznej 11 miesięcy pozbawienia wolności, to jest w rozmiarze wyższym od sumy podlegających łączeniu kar jednostkowych.

Podnosząc tak sformułowany zarzut, wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna i jako wniesiona na korzyść skazanego została uwzględniona w trybie określonym w art. 535 § 5 k.p.k., tj. na posiedzeniu bez udziału stron.

Przepis art. 86 § 1 k.k. stanowi m.in., że sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Zatem, jeżeli Sąd Rejonowy wymierzył S.R. dwie jednostkowe kary po 5 miesięcy pozbawienia wolności, karę łączną mógł orzec w granicach od 5 do 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając karę łączną 11 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd rażąco naruszył wspomniany art. 86 § 1 k.k., zaś nie ulega wątpliwości, że zaistniałe uchybienie miało istotny wpływ na treść wyroku i spowodowało dla skazanego dolegliwość większą niż dopuszczona przez ustawę. W konsekwencji należało postąpić zgodnie z wnioskiem kasacji, tj. uchylić zaskarżony wyrok w części zawierającej orzeczenie o karze łącznej i w tym zakresie przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O., który prawidłowo określi wymiar kary łącznej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.